KEN HEM IN AL UW WEGEN

"Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt" (Joh. 17:3)

We hebben in de blog-overdenkingen van november en december stilgestaan bij het kennen van de Here God. Er is gezegd dat het van groot belang is dat we voortdurend beseffen dat het kunnen kennen van God alleen gebaseerd is op de Verzoening in Christus Jezus. Daarnaast is er gewezen op het kennen van God in de vereenzelviging met Christus en wel speciaal in het delen in Zijn totale overgave van Zijn wil, een liefdesslaaf te zijn. Deze maand staan we stil bij het kennen van God als de voortdurende bezigheid van het onderhouden van een persoonlijke relatie met de Here en de rol van de Gemeente in het kennen van Hem. In die betekenis gebruikt de Bijbel het woord kennen als het gaat om het kennen van de Here God. We gebruiken het woord hier dus niet als een synoniem van tot geloof gekomen zijn. De vraag "Hoe ken je de Heer?" betekent dus niet hoe je tot geloof gekomen bent, maar hoe je met Hem omgaat en in welke mate je Zijn hart en gedachten deelt.

Onnaspeurlijke rijkdom

Als Paulus spreekt over de onnaspeurlijke rijkdom van Christus (Ef. 3:8) doelt hij op veel meer dan wat onder ons christenen over het algemeen als het hoogst bereikbare wordt beschouwd. We komen niet verder dan enkele aspecten van Christus die direct betrekking hebben op onze zondigheid. Niet dat rechtvaardigmaking en heiligmaking stadia zouden zijn die we achter ons zouden kunnen laten! Dat nooit! Wat we hier alleen willen zeggen is dat de grootheid van de Here Jezus Christus uitstijgt boven dat wat Hij voor het menselijk geslacht gedaan heeft met betrekking tot de verlossing van zijn zonden en dat we Hem dus ook als zodanig moeten leren kennen. Rechtvaardigmaking en heiligmaking zijn geen op zichzelf staande doelen. Ze brengen ons in een onmetelijke ruimte, als in een bergpanorama vol majestueuze pieken, liefelijke alpenweiden, machtige rotspartijen en snelstromende beken van het helderste water. Er is geen begin en er is geen einde. Rechtvaardigmaking en heiligmaking maken het ons mogelijk om onszelf te vergeten en ons volledig op de Here Zelf te concentreren. "Maar thans," zijn de heerlijke woorden van Paulus (Rom. 6:22), "vrijgemaakt van de zonde …" Met andere woorden: "Dat hebben we gehad." Nu we dat gehad hebben, nu kunnen we bezig zijn met de

Here te dienen. We zijn vrijgemaakt tot het kunnen dienen van de Here. Maar wat is de praktijk? Een armzalig getob met verzoekingen, zondige neigingen en onhebbelijkheden, vallen en opstaan. Al meer dan honderd jaar wordt er jaarlijks een grote conferentie gehouden (Keswick Convention) om ons het geheim bij te brengen van "overwinningsleven". En het is een geweldig en heerlijk feit. En het is goed dat we er niet over uitgesproken raken. Maar het is niet de bedoeling dat we stil blijven staan bij dat woord vrijgemaakt. Die vrijmaking dient ergens toe.

De Gemeente

Paulus spreekt in Romeinen niet tegen christenen die worstelen met de zonde. Hij neemt het als een vanzelfsprekendheid dat christenen niet meer worstelen met de zonde en verwijt hen dat ze toch nog bij de zonde blijven. Zou het kunnen zijn dat de Gemeente van Jezus Christus zo zwak is omdat we altijd maar rondjes blijven draaien rondom "vrijgemaakt", met andere woorden bezig blijven met onszelf en nooit toekomen aan waar die vrijmaking toe leidt, namelijk het echte dienen van God? Paulus beschrijft in Romeinen hoe de Heer in alles volledig voorzien heeft om het ons mogelijk te maken Hem te dienen zoals het Hem behaagt. En uiteindelijk geeft hij in hoofdstuk 12 aan dat dat dienen een gezamenlijk dienen is, het praktische gemeenteleven. Maar dat lijkt voor de Gemeente van Jezus Christus van heden een gesloten boek. De praktijk is dat een paar specialisten tot over hun oren bezig zijn met counseling, van het ene probleem naar het andere rennen, handen en voeten tekortkomen. Het functioneren als Gemeente van Jezus Christus is iets waar we nooit aan toe lijken te kunnen komen. Het ligt ver buiten ons bereik. Hier ligt een groot obstakel voor het kennen van de Here. Het kennen van de Here kan namelijk niet zonder het leren functioneren als leden van Zijn Lichaam. Dat is een geheimenis, zoals Paulus zegt, maar dat geheimenis wordt ontsluierd door de Heilige Geest zodra we tot geloof komen. Het trieste is alleen dat er geen plaats is voor die openbaring. De huidige praktijk is zo'n machtig en overweldigend gegeven, dat het licht dat we over Christus en Zijn Lichaam bij de wedergeboorte krijgen, meteen weer gedimd wordt. Of de jonggelovige wordt door hen die al wat langer meelopen naïef en opstandig genoemd of als een bedreiging ervaren.

Christus in vermenigvuldigde heerlijkheid

Ons kennen van Christus blijft zeer beperkt als we gericht blijven op onszelf, al is het om van onze onhebbelijkheden af te komen. Als de Heili-

ge Geest ons Christus openbaart, is dat een ontstellende ervaring. Je raakt volkomen overweldigd door Zijn grootheid. Zijn grootheid is onbevattelijk, duizelingwekkend. Je zou er volkomen van in de war raken als de Here niet tegelijkertijd genade gaf om bij je zinnen te blijven. Je verwacht een verheerlijkt Persoon te ontmoeten, zittend op Zijn troon in de hemel. Maar je weet niet waar je kijken moet. Zijn heerlijkheid is namelijk nog eens vermenigvuldigd in talloze mensenlevens! De heerlijkheid van Christus is zodanig, dat zij alleen weergegeven kan worden in een collectiviteit, een meervoudigheid. En het wordt helemaal ongelofelijk als je ziet dat die meervoudigheid niet zomaar een aantal mensen is, los van elkaar, maar dat ze ook nog eens samen functioneren als één lichaam, onder het Hoofd, de Here Jezus Christus. Het is een prachtige harmonie waarvan je moet zeggen: "Dit is onaards; dit kan alleen maar hemels zijn." Toch is die openbaring er voor ieder christen. Zij is niet moeilijk, niet gecompliceerd, niet voor intellectuelen, maar voor een ieder te begrijpen. Iedereen weet wat een lichaam is. Daarom gebruikt de Heilige Geest het lichaam als simpele illustratie van de Nieuwe Mens. Misschien is het ons wel te eenvoudig en grijpen we daarom naar iets anders. We gaan de boel organiseren, nemen de zaak in eigen hand. En weg is de heerlijkheid...

Opwekking

De zaak in eigen hand nemen is het tegenovergestelde van de Here kennen. "Steun op uw eigen inzicht niet," zegt Spreuken 3:5, "Ken Hem …" Hoe nodig is het in onze tijd dat we de Here kennen! We leven in een tijd van grote verwarring en daarom is er opwekking nodig. De Here zoekt daarvoor een groep mensen waardoor Hij iets van Zijn heerlijkheid kan openbaren, een volk "dat zijn God kent" (Dan. 11:32). Dat is een groep die alles uit handen durft te geven. De werking van het Kruis van de Here Jezus is niet beperkt tot onze zonden, maar reikt tot aan de wortel van ons bestaan, tot onze individualiteit. Het zet een streep door alles wat met de aarde te maken heeft, om zodoende ruimte te maken voor het hemelse leven. Als we dat hemelse leven leven, mogen van de Heer verwachten dat Hij op die grond een nieuwe opwekking geeft.

H.d.J.